

A2.43.2 Mowa zależna i mowa niezależna

Zamieniając mowę niezależną na mowę zależną w języku polskim, należy pamiętać o zmianie osoby czasownika, zmianie zaimka i użyciu odpowiedniego spójnika.

1. Mówić/powiedzieć, pisać/napisać, twierdzić/stwierdzić, słyszeć/usłyszeć, wiedzieć + że
2. Namawiać/namówić, mówić/powiedzieć, prosić/poprosić, proponować/zaproponować + żeby, żebyś, żeby, żebyśmy, żebyście, żeby
3. Pytać/zapytać + czy

Tryb oznajmujący	Ewa: "To spotkanie jest ważne."	Ewa mówi, że to spotkanie jest ważne.
Tryb rozkazujący	Ewa: "Przygotuj raport!"	Ewa mówi, żebym przygotowała raport.
Zdanie pytające	Ewa: "Czy prowadziłaś telekonferencję?"	Ewa pyta, czy prowadziłam telekonferencję.

1. Przetłumacz i wybierz poprawną odpowiedź

1. Ewa mówi, _____ jutro mamy telekonferencję o 10:00.
a. bo b. że c. czy d. żeby
2. Ewa prosi, _____ udostępniła ekran podczas prezentacji.
a. że b. żebym c. żeby d. czy
3. Ewa pyta, _____ pracuję dziś zdalnie.
a. żeby b. czy c. że d. kiedy
4. Ewa mówi, _____ musimy przełożyć spotkanie na piątek.
a. żeby b. czy c. że d. żebym

1. że 2. żebym 3. czy 4. że

2. Przepisz zwroty (QR: AI+)

1. Szef: „To spotkanie jest ważne.”

2. Koleżanka: „Pracuję jutro z domu.”

3. (żebym) Kierownik: „Przygotuj raport na jutro!”

4. (żebym) Ewa: „Proszę, wyślij mi ten e-mail jeszcze dziś.”
